Høgskolen i Lillehammer

Etiske retningslinjer for innkjøp og leverandørkontakt ved Høgskolen i Lillehammer.

(Vedtatt av Høgskolestyret 19.02.08 som sak 2/08)

1. Bruk av stilling/posisjon.

Tilsatte ved Høgskolen i Lillehammer (HiL), som har kontakt med leverandører av varer og tjenester til høgskolen, må ikke utnytte sin stilling til personlig gevinst. De skal derimot ved sine handlemåter bidra til å styrke respekten for den etiske standarden i høgskolens organisasjon.

2. Inhabilitet

Spørsmål om habilitet i forvaltningen er behandlet i Forvaltningsloven §§ 6 flg. Når vedtak skal fattes om innkjøp eller valg av leverandør, kan det foreligge tilfeller hvor den ansvarlige på HiL, eller nærstående personer, vil oppnå økonomisk gevinst eller andre fordeler av utfallet.
I slike tilfeller skal den HiL-ansatte overlate avgjørelsen til andre.

At spørsmål om habilitet overhodet blir reist, vi til vanlig være et tilstrekkelig grunnlag for å erklære seg inhabil og overlate avgjørelsen til andre. Hvis den ansatte finner dette helt urimelig, skal spørsmålet tas opp med nærmeste overordnede.

I innkjøpssituasjoner hvor habiliteten er uomstridt, men hvor innkjøp planlegges gjort fra firma hvor andre HiL-ansatte har interesser, skal innkjøpet begrunnes skriftlig og godkjennes av nærmeste overordnede.

3. Forretningsomgang og sosialt samvær

Moderate former for gjestfrihet og sosialt samvær hører med til høflig forretningsomgang. Graden av slik oppmerksomhet må imidlertid ikke være egnet til å påvirke beslutningsprosessen, eller gi andre grunn til å tro det. Hyppighet og grad av oppmerksomhet må stå i rimelig forhold til det forretningsmessige/tjenestelige behov.

4. Gaver og andre ytelser

Å motta gaver er forbudt etter Tjenestemannsloven § 20. Ansatte må ikke for seg selv eller andre motta gave, provisjon, tjeneste eller annen ytelse som er egnet til, eller av giveren er ment, å påvirke tjenestelige handlinger.

Mindre gaver og ytelser som åpenbart ikke er egnet til å påvirke tjenestelige handlinger, kan mottas. Reklamepreget gjenstand med verdi under kr. 150,- kan betraktes som en grense-givende rettesnor her. Hvis det oppleves tvil, skal spørsmålet forelegges for nærmeste overordnede.

5. Reiser i tjenesten

Når leverandører og næringslivet for øvrig tilbyr besøk i private bedrifter, reiser til utstillinger, kursvirksomhet, konferanser o.l, er det en forutsetning at HiL dekker utgiftene til reise og opphold. Denne typen reiser skal alltid godkjennes av overordnet leder.

6. Privat bruk av rammeavtaler

Rammeavtaler med leverandører skal ikke nyttes av tilsatte til privat bruk, med mindre det dreier seg om rabattordninger som er allment tilgjengelige for samtlige ansatte ved høgskolen. Ovenstående gjelder også personer som står den ansatte nær, dersom fordelen har sin bakgrunn i den ansattes tilsettingsforhold ved HiL.

7. Fortrolig og riktig informasjon

Fortrolige opplysninger av forretningsmessig karakter som mottas i forbindelse med tjenesteforhold, må behandles med respekt og ikke misbrukes til personlig vinning. All informasjon som blir gitt i forretningsmessig sammenheng skal være presis og korrekt.

Informasjon som er mottatt fra markedet om tilbud og tilbydere skal behandles fortrolig og ikke misbrukes overfor konkurrerende tilbydere. HiLs ansatte skal opptre i samsvar med god forretningsskikk, ha høy forretningsetisk standard og alltid sørge for likebehandling av leverandører.

8. Åpenhet/informasjonsplikt.

Ansatte på HiL skal aldri holde skjult tilbud som mottas om gaver, invitasjoner til sosiale arrangementer, studieturer, kursdeltakelser og andre ytelser, som har sammenheng med deres rolle i forretningsmessig virksomhet på vegne av HiL. Alle slike initiativ fra leverandører av varer og tjenester skal meddeles nærmeste overordnede.

9. Etisk handel

Ansatt ved HiL som forestår innkjøp skal, så langt det er mulig, påse at innkjøp ikke omfatter varer som er produsert ved barnearbeid i strid med ILO konvensjonen og FNs barne-konvensjon. Det skal også, når internasjonal lovgivning ikke er til hinder for det, legges vekt på at omstendigheter ved produksjonen ikke bryter med allment aksepterte menneske-rettigheter, eller representerer alvorlige trusler mot helse, sikkerhet og miljø.